

RIKSDAGENS SVAR 60/2011 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om marin utrustning och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om marin utrustning och till vissa lagar som har samband med den (RP 83/2011 rd).

Beredning i utskott

Kommunikationsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (KoUB 10/2011 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om marin utrustning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om den utrustning som nämns i bilaga A.1 till rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning, nedan *utrustningsdirektivet*.

Denna lag tillämpas på finska fartyg som beviljas säkerhetscertifikat i enlighet med någon av följande internationella konventioner:

1) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan *SOLAS-konventionen*,

2) protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78 -konventionen*,

3) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977), nedan *COLREG-konventionen*,

4) 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968).

2 §

Definitioner

I denna lag och i författningar som utfärdats med stöd av den avses med

1) *provningsstandarder* gällande standarder som Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella Standardiseringsorganisationen (ISO), Internationella eltekniska kommittén (IEC), Europeiska standardiseringskommittén (CEN), Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandar-

der (ETSI) utarbetat för bestämmande av provningsmetoder och provningsresultat, i enlighet med internationella konventioner samt resolutioner och cirkulär från IMO sådana de lyder i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet,

2) *internationella instrument* internationella konventioner och resolutioner och cirkulär från IMO samt de internationella provningsstandarder som avses i 1 punkten,

3) *marin utrustning* den utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som i enlighet med internationella instrument ska finnas i användning ombord på fartyg eller som frivilligt placeras på fartyget för att användas där,

4) *förfarande för bedömning av överensstämmelse* sådant förfarande enligt utrustningsdirektivet som är

a) EG-typkontroll (modul B) samt en av tillverkaren eller av dennes befullmäktigade ombud som är etablerad inom Europeiska unionen given sådan EG-försäkran om överensstämmelse som innan utrustningen släpps ut på marknaden väljs ut bland de EG-försäkringar som gäller överensstämmelse med typ (modul C), kvalitetssäkring av tillverkning (modul D), kvalitetsssäkring av produkter (modul E) eller produktverifikation (modul F),

b) fullständig EG-kvalitetssäkring (modul H),

c) EG-verifikation av enstaka objekt (modul G) för utrustning som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter men inte genom serie- eller massproduktion.

3 §

Övrig lagstiftning

Bestämmelser om tekniska säkerhetskrav för fartyg, fartygs lastlinjer, besiktning av fartyg, skeppsmätning och säker drift av fartyg finns i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009).

Bestämmelser om anordningar och arrangemang för miljöskydd vid fartygstrafik finns i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009).

Bestämmelser om tillsynen över efterlevnaden av bestämmelser och föreskrifter om fartygssäkerhet finns i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995).

Bestämmelser om hur radioanläggningars överensstämmelse med kraven ska säkerställas när överensstämmelsen inte gäller marin utrustning samt om utsläppande av radioanläggningar på marknaden finns i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001).

Bestämmelser om konstruktion, utrustning och skick för farkoster som används inom finskt vattenområde och inom Saima kanals arrendesområde finns i sjötrafiklagen (463/1996).

Bestämmelser om tryckbärande anordningar som ska installeras på ett fartyg och om besiktning av dem finns i lagen om tryckbärande anordningar (869/1999).

2 kap.

Krav på marin utrustning

4 §

Krav på marin utrustning

Marin utrustning som installerats eller placerats ombord på ett fartyg ska uppfylla kraven i internationella instrument enligt vad som föreskrivs i utrustningsdirektivet.

Den som tillverkar marin utrustning ska styrka att de krav som avses i 1 mom. uppfylls i enlighet med de internationella provningsstandarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse som avses i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet.

Sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som inte uppfyller villkoren i 1 eller 2 mom. får inte installeras på fartyg eller fästas i fartyg eller släppas ut på marknaden.

När Trafiksäkerhetsverket beviljar och förnyar ett fartygs säkerhetscertifikat och certifikat ska verket säkerställa att den marina utrustningen ombord på fartyget uppfyller kraven enligt denna lag.

5 §

Märkning för överensstämmelse

Den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne ska fästa en märkning för överensstämmelse enligt utrustningsdirektivet på marin utrustning som uppfyller kraven i 4 § 1 mom. och som har tillverkats i enlighet med förfarandet för bedömning av överensstämmelse enligt 4 § 2 mom.

Märkning för överensstämmelse får inte fästas på sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet och som inte uppfyller villkoren i 4 § 1 och 2 mom.

Märkning för överensstämmelse ska i tillverkningens slutfas fästas på den marina utrustningen eller dess märkplåt så att den är synlig, läsbar på den plats där utrustningen används när den är installerad och outplånlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om det med hänsyn till utrustningens beskaffenhet inte är möjligt eller motiverat att fästa märket på utrustningen eller dess märkplåt, ska märket fästas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad.

Märkningen för överensstämmelse ska följas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om det organet medverkat i tillverkningskontrollfasen, samt de två sista siffrorna i det år då märkningen utförs. Det anmälda organet svarar för att identifikationsnumret fästs på utrustningen. Identifikationsnumret kan på det anmälda organets ansvar fästas också av den marina utrustningens tillverkare eller dess ombud.

Märken eller inskriptioner som en utomstående med hänsyn till innebörden eller den grafiska utformningen, av misstag kan betrakta som en märkning för överensstämmelse får inte fästas på utrustningen.

6 §

Fri rörlighet för marin utrustning

Marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse kan fritt släppas ut på

marknaden samt installeras eller placeras ombord på ett fartyg.

Marin utrustning som släpps ut på marknaden ska åtföljas av en försäkran om överensstämmelse och anvisningar för installering, användning och underhåll av utrustningen. Anvisningarna för installering, användning och underhåll ska finnas åtminstone på finska och svenska.

3 kap.

Tillsyn

7 §

Tillsynsmyndigheter

Trafiksäkerhetsverket övervakar att denna lag följs.

Kommunikationsministeriet övervakar de anmälda organ som det har utsett.

8 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få information och utföra kontroller

Kommunikationsministeriet och Trafiksäkerhetsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att få de uppgifter som behövs för tillsynen över att denna lag följs av dem som tillverkar marin utrustning eller ombud för dem och av anmälda organ, vilka omfattas av skyldigheterna i denna lag. Trafiksäkerhetsverket har rätt att av Kommunikationsverket få sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

Trafiksäkerhetsverket har rätt att inspektera ett område, en lokal eller ett annat utrymme, om detta behövs med tanke på den tillsyn som avses i denna lag, samt att där vidta andra åtgärder som tillsynen kräver. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som är avsedda för stadigvarande boende.

9 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna

1) är de anmälda organen skyldiga att ge andra anmälda organ som avses i denna lag sådana uppgifter som behövs med tanke på de anmälda organens samarbete,

2) får Trafiksäkerhetsverket lämna ut information som erhållits i samband med skötseln av uppgifter som avses i denna lag till åklagare, polisen och tullmyndigheten för förebyggande och utredande av brott.

10 §

Kontroll av marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse

För att säkerställa att marin utrustning uppfyller de krav som ställs på den kan Trafiksäkerhetsverket på egen bekostnad kontrollera marin utrustning som har släppts ut på marknaden och är försedd med märkning för överensstämmelse, om utrustningen inte ännu har installerats eller placerats ombord på ett fartyg.

Trots märkning för överensstämmelse på marin utrustning får Trafiksäkerhetsverket göra en bedömning av utrustning som installerats eller placerats ombord på ett fartyg, om internationella instrument som gäller den internationella säkerheten eller förebyggande av förorening av miljön kräver funktionsprov ombord på fartyget och tidigare förfaranden för bedömning av överensstämmelse inte upprepas. Den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne ska på begäran lämna Trafiksäkerhetsverket inspektions- och provningsrapporterna som gäller utrustningen.

11 §

Teknisk uppfinning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att sådan marin utrustning som ska anses vara en exceptionell teknisk uppfinning installeras eller placeras ombord på ett fartyg trots att den inte uppfyller

kraven i 4 § 2 mom. En förutsättning är att den som tillverkar den marina utrustningen eller ett ombud för denne påvisar för Trafiksäkerhetsverket att den marina utrustningen är minst lika effektiv som marin utrustning som har försetts med märkning för överensstämmelse och är avsedd för motsvarande bruk. Trafiksäkerhetsverket kan på tillverkarens eller ombudets bekostnad anlita utomstående provnings-, kontroll- eller andra tjänster för att påvisa motsvarande effektivitet. Det som föreskrivs ovan i detta moment tillämpas också på ett fartyg som ska överföras till fartygsregistret i Finland från registret i en medlemsstat i Europeiska unionen.

Om en teknisk uppfinning enligt 1 mom. är en radioanläggning, ska Trafiksäkerhetsverket säkerställa att den till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som avses i 1 och 2 mom. utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den marina utrustningen ska installeras eller placeras ombord på ett fartyg i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

Trafiksäkerhetsverket ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om en åtgärd enligt 1 och 2 mom. och delge dem alla rapporter om utförda prov, bedömningar och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

12 §

Provning av utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan tillåta att marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 § 2 mom. och inte är en sådan teknisk uppfinning som avses i 11 § för en kort period installeras eller placeras på prov ombord på ett fartyg. En förutsättning är att det på fartyget har installerats eller placerats en motsvarande marin utrustning som är funktionsduglig och klar för omedelbar

användning samt försedd med märkning för överensstämmelse.

Om den utrustning enligt 1 mom. som tagits i bruk på prov är en radioanläggning, ska Trafiksäkerhetsverket säkerställa det att den till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Trafiksäkerhetsverket ska för sådan marin utrustning som avses i 1 och 2 mom. och tagits i bruk på prov utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen. Den utrustning som tagits i bruk på prov ska installeras eller placeras ombord på ett fartyg i enlighet med de villkor och bestämmelser som anges i certifikatet.

13 §

Exceptionella omständigheter

Marin utrustning som inte är EG-typgodkänd får under exceptionella omständigheter installeras eller placeras ombord på ett fartyg utanför Europeiska unionen. En förutsättning är att

1) installering eller placering av EG-typgodkänd utrustning ombord skulle orsaka oskäligen kostnader eller oskäligt dröjsmål,

2) utrustningen åtföljs av dokumentation som utfärdats av en erkänd organisation som motsvarar ett anmält organ och Europeiska unionen och det land där den erkända organisationen är belägen har ingått ett avtal om ömsesidigt erkännande av sådana organ och organisationer, eller dokumentationen i andra hand har utfärdats av en stat som är medlem i IMO och som i egenskap av part i internationella konventioner ska iakttä IMO:s krav på utrustningen, och

3) den marina utrustningen med tillhörande provningsdokumentation uppfyller de krav som ställs på den i internationella instrument.

Redaren ska omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om sådan marin utrustning som avses i 1 mom. och om motiveringarna till att den installerats eller placerats ombord på fartyget.

Trafiksäkerhetsverket ska, efter att ha mottagit den underrättelse som avses i 2 mom., utan dröjsmål säkerställa att kraven enligt 1 mom. på installering eller placering av den marina utrustningen uppfylls.

14 §

Utländskt fartygs övergång till finsk flagg

Om ett fartyg som seglar under ett sådant lands flagg som inte hör till Europeiska unionen övergår till finsk flagg, ska Trafiksäkerhetsverket i samband med första besiktningen säkerställa att den marina utrustningens skick motsvarar fartygets säkerhetscertifikat och certifikat och att dess marina utrustning är försedd med märkning för överensstämmelse. Trafiksäkerhetsverket ska dessutom säkerställa att radioanläggningen på fartyget till sina egenskaper och sin tekniska konstruktion uppfyller kraven i de föreskrifter om användningen av radiofrekvenser som utfärdats med stöd av lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar.

Om Trafiksäkerhetsverket anser att marin utrustning som inte är försedd med märkning för överensstämmelse ombord på ett fartyg som ska överföras motsvarar marin utrustning som är försedd med märkning, ska Trafiksäkerhetsverket för den utrustning som anses motsvara utrustning som är försedd med märkning utfärda ett certifikat som ska förvaras tillsammans med utrustningen och som ska innehålla ett tillstånd att installera eller placera utrustningen ombord på fartyget i enlighet med de villkor som nämns i tillståndet. Trafiksäkerhetsverket kan på redarens bekostnad anlita utomstående provnings-, kontroll- eller andra tjänster för att påvisa att utrustningarna motsvarar varandra.

Trafiksäkerhetsverket ska ålägga redaren att byta ut marin utrustning ombord på ett fartyg som ska överföras, om utrustningen inte är försedd med märkning för överensstämmelse och Trafiksäkerhetsverket anser att den inte motsvarar marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse.

15 §

Skyldighet att anmäla farlig marin utrustning

Om den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne får kännedom om att en marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön, eller utifrån de uppgifter som tillverkaren eller ombudet förfogar över borde kunna sluta sig till att så är fallet, ska han omedelbart underrätta Trafiksäkerhetsverket om detta. Den som tillverkar den marina utrustningen eller ombudet ska samtidigt uppge vilka åtgärder som har vidtagits med tanke på faran och samarbeta med Trafiksäkerhetsverket för att avvärja faran.

16 §

Handräckning

För att denna lag ska kunna iakttas är polisen, tullen och Kommunikationsverket inom sina respektive verksamhetsområden skyldiga att på begäran ge Trafiksäkerhetsverket handräckning.

4 kap.

Anmälda organ

17 §

Utseende av ett anmält organ

Kommunikationsministeriet utser på ansökan de anmälda organ som deltar i bedömningen enligt utrustningsdirektivet av huruvida marin utrustning överensstämmer med kraven samt ser till att organen anmäls till Europeiska kommissionen och till medlemsstaterna i Europeiska unionen.

I beslutet om utseende anges det anmälda organets kompetensområde, fastställs arrangemangen för tillsynen över organet och uppställs vid behov även andra krav, begränsningar och villkor som gäller organets verksamhet och som är nödvändiga för att uppgifterna ska bli utförda

på ett ändamålsenligt sätt. Det anmälda organet kan även utses för viss tid.

18 §

Förutsättningarna för utseende av ett anmält organ

Förutsättningarna för att ett anmält organ ska utses är att

1) organet är funktionellt och ekonomiskt oberoende,

2) organet till sitt förfogande har tillräckligt med yrkeskunnig personal som i sin verksamhet är oberoende på ett sätt som har säkerställts i fråga om kontrolluppgifterna,

3) organet till sitt förfogande har de anordningar, redskap och system som verksamheten förutsätter,

4) organet har en med beaktande av verksamhetens art och omfattning tillräcklig ansvarsförsäkring eller något annat motsvarande arrangemang som kan anses tillräckligt,

5) organet uppfyller behöriga krav enligt standardserien ISO/IEC 17000,

6) organet är en i Finland registrerad juridisk person eller en del av en sådan.

Det anmälda organet ska genom ackreditering vid Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet visa att det uppfyller villkoren enligt 1 mom. Ackrediteringsintyget ska fogas till en ansökan enligt 17 §.

Det anmälda organet ska till kommunikationsministeriet och Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet anmäla alla sådana förändringar som kan påverka uppfyllandet av de villkor som anges i 1 mom.

Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet ska i enlighet med ackrediteringsförfarandena regelbundet göra en bedömning av huruvida det anmälda organet fortfarande uppfyller kraven enligt 1 mom. Det anmälda organet ska lämna Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet de uppgifter som behövs för bedömning av kompetensen.

Anmälda organ ska årligen lämna kommunikationsministeriet en redogörelse för sin verksamhet enligt denna lag och dess resultat.

19 §

Ett anmält organs uppgifter

Anmälda organ ska utföra de uppgifter som anknyter till påvisande av överensstämmelse med kraven och verifiering i fråga om den marina utrustning som avses i denna lag och därigenom säkerställa att utrustningen uppfyller de krav som föreskrivs för den i denna lag.

Ett anmält organ kan till sin hjälp anlita utomstående provnings- och kontrolltjänster eller andra tjänster, om den utomstående tjänsteleverantören uppfyller kraven i 18 §. De anmälda organen ansvarar för de åtgärder som de har låtit någon utomstående utföra och för bedömningen av överensstämmelsen med kraven i dess helhet. De anmälda organen ska meddela kommunikationsministeriet och Mätteknikcentralens ackrediteringsenhet vilka utomstående tjänster de anlitat.

20 §

Utförande av ett anmält organs uppgifter

Ett anmält organ ska när det utför sina uppgifter beakta de bestämmelser och allmänt godkända rekommendationer som gäller objektet samt följa hur de utvecklas inom sitt verksamhetsområde.

Det anmälda organet ska samarbeta med övriga organ inom samma verksamhetsområde för att säkerställa att förfarandena är tillräckligt enhetliga.

Bestämmelser om de principer för god förvaltning som det anmälda organet ska iaktta när det sköter offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), personuppgiftslagen (523/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003). På anställda vid ett anmält organ ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

5 kap.

Förbud och begränsningar

21 §

Avhjälpan av brister

Om en marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse, de dokument som gäller utrustningen eller de uppgifter som ges om den inte överensstämmer med denna lag, kan Trafiksäkerhetsverket ålägga tillverkaren eller dennes ombud att korrigera bristen inom en tid som verket sätter ut.

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart underätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen samt det anmälda organ som saken gäller om sina åtgärder och ange motiven till dem.

22 §

Farlig marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan för viss tid förbjuda den som tillverkar marin utrustning som är försedd med märkning för överensstämmelse eller ett ombud för denne att släppa ut utrustningen på marknaden eller bestämma att den ska dras bort från marknaden eller förbjuda eller begränsa redarens användning av den marina utrustningen, om utrustningen kan äventyra hälsan eller säkerheten för besättningen, passagerarna eller andra personer eller inverka menligt på den marina miljön trots att den är korrekt installerad och underhållen och använd i enlighet med sitt syfte.

Den som har fått ett beslut enligt 1 mom. ska inom en tid som Trafiksäkerhetsverket sätter ut lämna verket en utredning om verkställandet av beslutet.

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart underätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen samt det anmälda organ som saken gäller om sina åtgärder och ange motiven till dem.

23 §

Reparation, byte eller hävande av köp av marin utrustning

Trafiksäkerhetsverket kan i syfte att trygga redarens rättsliga ställning och för att avvärja den skaderisk som anknyter till marin utrustning, ålägga den tillverkare som har fått ett förbudsbeslut enligt 22 § eller ett ombud för denne att

1) reparera den marina utrustningen så att den inte är farlig eller skadlig på det sätt som avses i 22 §,

2) återta den marina utrustningen och i stället för utrustningen ge en likadan eller likartad produkt som inte är farlig eller skadlig på det sätt som avses i 22 §, eller

3) häva köpet.

24 §

Skyldighet att informera om förbud och ålägganden

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga den som tillverkar marin utrustning eller ett ombud för denne att informera om ett förbud eller åläggande enligt 21 eller 22 § samt om den risk som är förknippad med den marina utrustningen eller dess användning. Trafiksäkerhetsverket kan sätta ut en tid för informationen och även i övrigt bestämma om de förfaranden som ska iaktas vid informationen.

25 §

Att återkalla utseende av ett anmält organ

Om ett anmält organ inte längre uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 18 §, inte iakttar de krav, begränsningar eller villkor som har uppställts i det beslut som avses i 17 § eller handlar i strid med bestämmelserna, ska kommunikationsministeriet sätta ut en tid inom vilken organet ska rätta till saken. Kommunikationsministeriet ska återkalla beslutet att utse organet, om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid och bristen är allvarlig.

Kommunikationsministeriet ska underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om att beslutet att utse det anmälda organet har återkallats.

6 kap.

Tvångsmedel och påföljder

26 §

Administrativa tvångsmedel

Trafiksäkerhetsverket kan förena ett förbud eller åläggande som verket meddelat med stöd av denna lag med vite eller med hot om tvångsutförande eller avbrytande på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Trafiksäkerhetsverket ska omedelbart underrätta Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen om sina åtgärder.

27 §

Brott mot bestämmelserna om marin utrustning

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) ombord på ett fartyg installerar eller i fartyget fäster sådan marin utrustning som inte uppfyller kraven i 4 § 1 och 2 mom. eller släpper ut sådan utrustning på marknaden,

2) fäster märkning för överensstämmelse enligt 5 § på marin utrustning som inte uppfyller kraven enligt 4 §,

3) bryter mot ett förbud eller åläggande enligt 5 § 4 mom., 14 § 3 mom. eller 22 § 1 mom.,

4) underlåter att göra en anmälan enligt 13 § 2 mom. eller 15 §, eller

5) inte iakttar skyldigheten att informera enligt 24 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om marin utrustning* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av 14 § 3 mom.

eller 22 § 1 mom. och som förenats med vite kan lämnas obestraftad för samma gärning.

7 kap.
Överklagande

28 §

Överklagande av ministeriets och tillsynsmyndighetens beslut

Beslut som kommunikationsministeriet och Trafiksäkerhetsverket har meddelat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet ska iakttas trots överklagande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

29 §

Överklagande av ett anmält organs beslut

Omprövning av ett beslut som ett anmält organ har meddelat får begäras hos organet enligt bestämmelserna i 7 a kap. i förvaltningslagen.

Beslut som ett anmält organ har meddelat i ett omprövningsförfarande får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

30 §

Närmare bestämmelser

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om sådan marin utrustning som nämns i bilaga A.1 till utrustningsdirektivet.

31 §

Avgifter

Trafiksäkerhetsverket bestämmer en sådan avgift enligt självkostnadsvärdet som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för kontroller, tillsynsåtgärder och certifikat enligt 11 § 1—3 mom., 12 §, 13 § 3 mom. eller 14 § 2 mom. i denna lag.

9 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

32 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs

- 1) förordningen om marin utrustning (925/1998),
- 2) 13 kap. 11 § 3 mom. 2 punkten i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009).

33 §

Övergångsbestämmelser

De beslut om att utse organ som meddelats med stöd av förordningen om marin utrustning (925/1998) förblir alltjämt i kraft.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över fartygssäkerheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) 2 § 18 och 19 punkten samt 14 e § 2 mom. 2 punkten,
sådana de lyder, 2 § 18 punkten i lag 543/2004, 2 § 19 punkten i lag 55/2002 samt 14 e § 2 mom. 2 punkten i lag 1138/2010, samt
fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1679/2009 och 1138/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i förordningar som utfärdats med stöd av den avses med

18) *klassificeringssällskapsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg,

19) *erkänd organisation* ett klassificeringssällskap eller ett annat privat organ som sköter i lag föreskrivna uppgifter för flaggstatens myndigheters räkning,

3 §

Övrig lagstiftning

I lagen om marin utrustning (/) finns bestämmelser om sådan marin utrustning i fråga

om vilken det finns internationella överenskomelser om hur överensstämmelsen med kraven ska säkerställas.

14 e §

Tredje förbudet mot tillträde till hamn

Tillsynsmyndigheten ska på ansökan av fartygets ägare eller redaren upphäva tillträdesförbudet enligt 1 mom. tidigast 24 månader från det att förbudet utfärdades, om fartygets ägare eller redaren lägger fram bevis på att

2) fartyget har föreskrivna certifikat och klasscertifikat som utfärdats av en behörig myndighet eller en i enlighet med klassificeringssällskapsförordningen erkänd organisation i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som undertecknat Paris MOU,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 4 § i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 4 § i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 910/2011, ett nytt 8 mom. som följer:

4 §	om vilken det finns internationella överenskom-
<i>Hänvisningar till annan lagstiftning</i>	melser om hur överensställelsen med kraven
	ska säkerställas.
I lagen om marin utrustning (/) finns be-	Denna lag träder i kraft den
stämmelser om sådan marin utrustning i fråga	20 .

Lag

om ändring av 24 § i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) 24 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom., av dem 24 § 2 mom. sådant det lyder i lag 399/2003, som följer:

24 §	Kommunikationsverket kan vid behov med-
<i>Krav som gäller särskilda radioanläggningar</i>	dela föreskrifter om egenskaperna och den tek-
<i>och teleterminalutrustningar</i>	niska konstruktionen hos radioanläggningar och
Vad som bestäms i 20—22 § gäller inte	teleterminalutrustning som avses i 1 mom. 1, 4
2) radioanläggningar vars överensstämmelse	och 5 punkten samt om förfarandet för säkerstäl-
med kraven för marin utrustning säkerställs en-	lande av anläggningarnas och utrustningens
ligt vad som föreskrivs i lagen om marin utrust-	överensstämmelse och om märkningarna på
ning (/),	dem.
	Denna lag träder i kraft den
	20 .

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av sjölagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 och 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av sjölagen (1688/2009) som följer:

— — — — —
När lagen träder i kraft fortsätter de förordningar som utfärdats med stöd av gällande bestämmelser att gälla, dock inte förordningen om hyresbåtars säkerhet (438/1983), förordningen om säkerhetsledningssystem för redare och ledningsarrangemang för säker drift av fartyg (66/1996) och förordningen om fartygsbemannning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997), jämte ändringar. Sjöfartsverkets föreskrifter fortsätter gälla till den del de inte står i strid med lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) eller med lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009). Förordningar-

na och föreskrifterna ska dock revideras inom tre år efter dessa lagars ikraftträdande.

De lastlinjecertifikat, besiktningshandlingar, certifikat och säkerhetscertifikat, mätbrev, tillstånd, befrielser, dispenser, undantag och övriga beslut som utfärdats med stöd av de bestämmelser och föreskrifter som gällde vid denna lags ikraftträdande gäller den tid som anges i dem. Handlingar som gäller tills vidare, dock inte bemanningscertifikaten, behörighetsbrev och specialbehörigheterna, ska dock fortsätta gälla högst till utgången av 2012.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors den 29 november 2011